

SİZ HANGİ ŞIKTA YER ALIYORSUNUZ?

İman yönünden insanlar aşağıda belirtilen şu dört şıktan birinde yer alırlar. Dünyaya insan olarak gelen hiçbir fert bu şıkların dışında kalamaz. Hangi şıkta yer alacağımızı Cenab-Hak seçme iradesine sahip olduğumuz için bize bırakmıştır. Canlılar içinde seçme iradesine sahip tek varlık insandır. İnsanın dışında hiçbir canlı seçme iradesine sahip değildir. Onlar iç güdülerıyla hareket ederler. Alet yapan, icat eden, geçmişi ve geleceği olan tek varlık insandır. Allah hiçbir varlığa vermediği akıl nimetini insana vermiştir. Ve insanın Allah yanında değeri ise bu akli nasıl ve ne şekilde kullanacağına bağlıdır. Çünkü İnsan dışında tüm canlılar akıl denen nimetten yoksun olarak yaratılmışlardır.

Bu nedenle insanlar şu dört iman esasından birini kendi hür iradeleriyle seçme durumundadırlar. Bunun dışında tercih edebilecekleri başka bir yol ve yöntem yoktur.

1. **Mü'min:** Tevhid ve şahadet kelimesine inananlara Müslüman denir. Yani Allah'ın varlığına ve birliğine, Hz. Muhammed'in Allah'ın kulu ve elçisi olduğuna inananlara denir.
2. **Münafık:** İslam Dininin iman esaslarına inanmadığı halde halde inanmış gibi gözüken insanlara denir
3. **Kâfir:** Allah'ı ve imanın şartlarını inkâr edenlere denir.
4. **Müşrik:** Allah'ın varlığını kabul etmekle birlikte ona ortak koşanlara denir.

“Gökte de ilah olan, yerde de ilah olan yalnızca O'dur; ve O sonsuz hikmet sahibidir, her şeyi bilendir! (43:84)

Bu ayet doğrultusunda birinci ve ikinci maddelerin anlamı gayet açıktır. İnsan inanıyorsa Mü'mindir, inanmış gibi gözükiyorsa münafıktır. Üç ve dördüncü maddeleri ise şöyle bir misalle daha açıklık kazandırabiliriz:

Dünyada zerreden küreye ne varsa Allah'a aittir. Bu gerçeğe rağmen inanmayan insanın durumunu ise şöyle izah edebiliriz. Hırsızlık kötüdür. Fakat dayalı döşeli evimizi kendisine açtığımız, her bir ihtiyacını eksiksiz karşıladığımız, mükellef sofralarda ağırladığımız misafirimizin eşyamızı çalmaya, evimizi gasbetmeye, ve bize karşı gelmeye kalkışması daha kötüdür. Bizler de bu dünyada Allah'ımızın birer konuyuyuz. O öyle bir hane sahibidir ki, sadece hane O'na ait değil, misafirin kendisi yani bizler ve bizlerin hayatı da O'na aittir. Hal böyleyken, Allah'ın müdahil olmadığı bir hayat alanı düşlemek, O'nu yok saymak, O'nun emirlerini çağ dışı saymak, kendi aklını beğenip, kendini putlaştırıp, ALLAH'ın emirlerini durağan sayıp çağın gerçeklerine uymadığını söylemek O'nu inkârdan başka ve O'na şirk koştuktan başka nedir? Kaldı ki dünyanın gelip geçici güç ve kudretine sahip olanların, O'na şirk koşanların, Nemrut, Firavun ve benzerleri gibi kafa tutanların ve ALLAH' savaşı açanların da “SİZİ BEN YARATTIM, DÖNÜŞÜNÜZ DE ANCAK BANADIR” hükmü gereğince Allah'a dönmüşlerdir. Nitekim denizde boğulan Firavun “Ben Musa'nın Rabbına inanıyorum” diye son nefesinde secdeye kapanmıştır ama çaresiz. Bütün semavi dinlerde ölüm anında yapılan iman makbul değildir. Haşa Benzetmek gerekirse fabrikada çalışan bir işçinin patronuna kafa tutup ben seni tanımıyorum ben istediğim gibi çalışırım senin emirlerine uymam demesi neyse Mü'min'in dışındaki şıkların da ALLAH' karşı durumları O dur. Patron böyle bir işçiyi anında kapı dışarı eder. Ama Gafur olan Rabbımız bizlere fırsat vererek Mü'min olarak kendine kavuşmamızı istemektedir. Ama buna rağmen şunu da iyi bilelim ki Allah'ın affetmediği suçlardan birisi de şirktir. “ Allah hiçbir nankör haini sevmez”(22:38)